

● ÚVODNÍK

PRACOVAT SPOLEČNĚ

Oni vyšli a vyhlásili všude evangelium, Pán pracoval s nimi a potvrdzoval to slovo znamením, která je doprovázela. Marek 16,20

Pán Ježíš po svém vzkříšení čtyřicet dnů vyučoval učedníky a potom byl vzat do nebe. Slíbil, že se opět vrátí. Máme jistotu, že se to stane, ale nevíme, kdy. Víme ale velmi dobře, co dělat, dokud se nevrátí. Máme v celém světě vyhlásit evangelium. Kdo uvěří, bude zachráněn, kdo neuvěří, bude odsouzen. Je to poměrně srozumitelné a jasné. Učedníci vzali tuto výzvu vážně. Ze skupiny několika málo set učedníků vzniklo hnutí, které během několika desítek let naplnilo evangelium celý tehdejší známý svět a během třech století změnilo celou Římskou říši. Jak se to mohlo stát?

Určitě bylo důležité, že učedníci poslechlí. Za cenu velkého nasazení a mnoha obětí včetně těch největších – první církev byla na mučedníky dost bohatá – vyhlásili evangelium všude, kde to šlo. Troufnu si ale říci, že sama poslušnost by nestačila. Na počátku by bylo lehké křesťany zlikvidovat včetně prvních opisů evangelií a dalších novosmluvních spisů. To, proč se podařilo účinně všude vyhlásit evangelium, je myslím skryto v prohlášení „Pán pracoval s nimi“. V originále je slovo synergion. To známe. I dnes používáme slovo synergie. Pán Ježíš spojil své síly se silami učedníků a v úzké spolupráci s nimi potvrdzoval slovo, které kázali, znamením. Pavel v dopise do Korintu nazývá sebe a členy svého týmu Kristovými spolupracovníky. Je to velká čest a výsada spolupracovat s Pánem Ježíšem. Když něco děláme spolu, má to výsledky. Když já poslechnu, tak on něco udělá. Dělá to on, ale nedělá to beze mne. Já musím jít a zvěstovat slovo, modlit se, vyhánět demony, vzkládat ruce na nemocné, prokazovat milosrdenství. Nemohu bez něj, ale on nechce dělat beze mne a bez tebe. Učedníci společně vyšli a spolu s Ježíšem pracovali a tato synergie přinesla velké výsledky. Ani u nás to nebude jiné.

Jsou ovšem věci, které této spolupráci brání. Nemám na mysli neposlušnost. Pokud někdo nechce vyjít, nechce pracovat spolu

s ostatními učedníky a spolu s Ježíšem, tak je otázka, zda ho můžeme vůbec jako učedníka nazývat. Ale může se stát, že chceme vyjít a i vycházíme, jenže nám něco brání, něco nás omezuje.

Cítíme se méněcenní, nehodní spolupráce s Pánem Ježíšem, pochybujeme o své spravedlnosti a svatosti v Kristu, máme různá zranění, někomu jsme neodpustili, nebo se naopak neomluvili za svá selhání. A potom dopadáme jako v příběhu u Lukáše 6, 39, když slepý chce vést slepého. Výsledkem je, že si natlučou oba. Zažil jsem lidi, co službou chtěli dohnat své pocity méněcennosti a odmítnutí. Dopadlo to velmi špatně pro sloužícího i toho, kdo si od něj nechal sloužit.

Pán Ježíš chce zdravé zdatné spolupracovníky a má moc je z nás udělat. Jsme ratolesti naroubované na Krista a známe výborného zahradníka. Náš nebeský Otec přichází a čistí ratolesti, aby nesly lepší ovoce. Pozvěme ho. To čištění může bolet. Ale když On dělá ozdravný řez, tak výsledkem je naše zdraví a hojnější ovoce. Nechme si od něj ošetřit zranění, přijmeme usvědčení z hříchů a odvahu se omluvit, odpusťme při vědomí toho, kolik toho odpustil on nám. A potom budeme moci vyrazit. A nebude to jako když slepý vede slepého. Bude to jako když ten, který byl ze slepoty zázračně uzdraven, vede k uzdraviteli toho, který ještě slepý je.

Máme možnost pracovat v synergii spolu navzájem a společně s Kristem. Pracovat na velké změně v tomto světě. Začneme u sebe. Nechme se uzdravit a potom společně s Ježíšem nesme uzdravení dál.

Myslím, že to je dobrý plán pro celý tento školní rok. Alespoň pro sebe ho tak vnímám. Dovoluji si k němu pozvat i vás. Vyjděme a spolu s Ježíšem vyhláše evangelium a radujme se z toho, že jsou lidé zachraňováni. Využijme čas, který ještě zbývá.

Lubomír Ondráček

● SLOUPEK

„Jé, to voní!“ Vykřikují pozvání k svačině na švestkový koláč a hrnou se ke stolu. Jeho vůně ve mně probouzí vzpomínky. Aby ale byly příjemné, nestačí jen podařený moučník, hlavní

jsou jeho jedli.

Právě tak nestačí k radostnému vzpomínání na dovolenou krásná fotka, ale celkový dojem, kterým na mě místo a lidé v něm zapůsobili. Tel Aviv, kde jsem byla jen pár hodin na pobřeží: svoboda, velkorysost, odvaha, hrdst... Z Betléma na mě dýchla, i když tam byly hezké stavby a zábavná podívaná, atmosféra ne radostná, sevřená, falešná...Jakou vzpomínkovou stopu nechávám v lidech já? Jakou naše skupinky, regiony. Voníme láskou, svobodou, radostí?

Nanda

Sborový dopis v elektronické podobě si můžete objednat na paha@kaes.cz.

*David Snell
na setkání služebníků KS Praha*

*Bůh odměňuje ty,
kteří ho horlivě hledají.
Nebojme se hledat Boží vůli
i pro odměnu.*

PŘEČTĚTE SI

Záměr sboru KS Praha	2
Misie: Estonsko	3
Misie: Řecko	5
Tábor Levitů v novém hábitu	5
Probuzení očima Ježíše	7

Informační setkání o vstupu do sboru

V našem sboru jsou vítáni hosté a rádi sloužíme a máme obecnství i s těmi, kteří nejsou členy našeho sboru, ale sbor navštěvují. Současně rozlišujeme mezi členy a hosty

a chceme pravidelné návštěvníky zvat k aktivnímu zapojení do sboru. Údy Kristova těla se stáváme ve chvíli uvěření, kdy nás Duch svatý zapojí do Kristova těla. Přesto členství v konkrétním sboru je důležitou součástí života křesťana. Ke svému duchovnímu růstu potřebujeme obecnství Božího lidu, místo, kde jsme vykazatelní a kde je slouženo nám a také sami sloužíme.

Rád bych pozval ty z vás, kteří zatím členy žádného sboru nejste a účastníte se života našeho sboru, ke zvážení, zda byste se nechtěli k našemu sboru připojit i závazně jako členové. Jsme si vědomi toho, že nejsme „jediný správný sbor“ v Praze a že přes snahu o co největší otevřenost jsme sborem určitého typu. Abyste mohli zvážít, zda se chcete případně stát členy právě našeho sboru, pořá-

dáme informační setkání o vstupu do sboru, jehož náplní jsou informace o záměru, hodnotách a fungování sboru. Seznámíte se také se základy naší vírouky a je prostor k otázkám. Je možné domluvit i osobní rozhovor. Absolvování setkání nezavazuje ke vstupu do sboru.

Tato setkání jsou vhodná a potřebná i pro ty, kteří do sboru vstoupili v poslední době a dosud ho neabsolvovali.

Setkání má čtyři části. Tři jsou vyučovací a sdílecí a vede je hlavní pastor sboru, čtvrté setkání je pro ty, kteří se do sboru rozhodnou vstoupit a uskuteční se již s vedením příslušného regionu. **První tři setkání se uskuteční čtvrtek 13. a 20. 10. a v úterý 25. 10. od 18,30 hod. ve sborové budově Na Žertvách 23 v klubovně v 1. patře. Setkání bude končit okolo 20,00 hod.** Pokud máte o setkání zájem, dejte to prosím předem vědět na e-mail: lubomir.ondracek@kaes.cz nebo tel. 724 435 300

Těším se, že se s vámi uvidím a seznámím.

Lubomír Ondráček

Záměr sboru KS Praha

KRISTEM PROMĚNĚNÉ ŽIVOTY

KS Praha existuje v prvé řadě ne kvůli lidem, ale kvůli Bohu. Chceme Bohu sloužit a oslavovat ho a naši touhou je, aby měl z našich životů radost a aby mu bylo na našich shromážděních dobře.

Chceme být místem, kde zranění, zoufalí a hledající lidé mohou najít lásku, přijetí, pomoc, naději, odpuštění, vedení a povzbuzení.

Chceme sdílet radostnou zvěst o Pánu Ježíši Kristu s obyvateli města Prahy a okolí.

Chceme být rostoucím společenstvím, v němž se učíme žít mezi sebou v lásce a kde poznáváme „celou Boží vůli“.

Chceme být místem, kde je duchovní autorita uplatňována dle Božího slova, laskavě a bez manipulace, nicméně jednoznačně, místem, kde se lidé učí vzájemně se podřizovat ku prospěchu Božího díla v celém sboru.

Chceme být sborem, kde se lidé skrze vyučování na velkých shromážděních i skrze obecnství ve skupinkách navzájem vedou ke zralosti.

Chceme být sborem, kde každý člen může objevit a uplatňovat své duchovní obdarování.

Chceme být sborem lidí vydaných Kristu, ve kterém se přijímající proměňují v dávající.

Chceme být místem, z něž budou vycházet misionáři do blízkých i vzdálených míst, aby zakládali nové sbory.

Chceme vždy pamatovat na to, že Bůh je ochráncem vdov, sirotků a jiných potřebných, a chceme rozvíjet sociální službu ve sboru i ve společnosti.

Chceme usilovat o jednotu Božích dětí. Chceme být požehnaním pro ostatní Křesťanská společenství v naší zemi, jakož i pro jiné pražské a mimopražské sbory, a to různými způsoby.

Záměr sboru je shrnut v motto našeho sboru: KRISTEM PROMĚNĚNÉ ŽIVOTY

Sborové zásady

Tyto zásady jsme přijali ještě dříve než záměr a jsou tím, čím poměňujeme své osobní životy i život celého sboru. Jsou jimi:

1. Víra založená na Božím slovu
2. Neustálá modlitba
3. Dosvědčování Boží svatosti
4. Štědré dávání

Modlitební témata ✨

Modlitební témata na říjen

- **Krajské a senátní volby** 7.–8. 10. Ať jsou zvoleni poctiví odvážní pracovití kandidáti.
- **Podzimky** 26.–29. 10. Boží jednání s účastníky (obrácení, naplnění Duchem, rozhorlení se pro následování Pána Ježíše), pomazání pro vedoucí (hlavní vedoucí jsou Ondra a Štěpánka Krišcovi)
- **Kurzy Alfa** – aby přišli hledající lidé a obrátili se k Bohu. Děkovat Bohu a žehnat těm, kteří jsou ochotni na kurzech sloužit.

Vyhodnocení minulých témat.

Na setkání sborových služebníků Bůh jednal. Povzbuzoval i nově směřoval. Kurzy teprve začínají a ohledně vztahu k alkoholu je to hodně osobní a také dlouhodobá věc.

Setkání služebníků

Sešli jsme se v sobotu 17. 9., abychom společně zahájili další (školní) rok.

Na úvod Luboš přirovnal sbor ke stavbě – „Každý má svůj úkol i svoji míru víry. Při stavbě domu je potřebná každá její část. Potřebujeme vidět to své zapojení do stavby sboru, ale dejme pozor na to, jak o sobě smýšlíme. Aby to nebylo ani „vysoko“ ani „nízko“, a také, abychom svůj úkol, obdarování neprosazovali jako jediné správné a tak se nedostali do izolace. Společně stavíme stavbu, kterou naplánoval Bůh. V tomto školním roce můžeme očekávat, že budeme zakoušet slovo z Marka 16,20: „Vyšli a kázali evangelium a Pán pracoval s nimi.“ A také z 1. Korintským 15,58: „Bud'te pevní, nepohnutelní, rozhovňujte se v Pánově díle, vaše námaha není marná!“ Luboš dokončil: „Stavba vyžaduje úsilí, ale stojí to za to! Chtěl bych, aby po tomto roce bylo vidět postup stavby, že něco přistavíme.“

Nanda

Český dům modliteb
v Jeruzalémě
s možností ubytování

www.dummodliteb.cz

foto Daniel Provažník

Estonsko potřetí

Letos jsem se už potřetí účastnila krátkodobého misijního výjezdu do Estonska. A přitom jsem se k tomu i poprvé dostala jako slepý k houslím, jak se říká. I když ne tak úplně.

Krátkodobé misijní výjezdy mě zaujaly, protože jako žena středního věku, která má rodinu, asi těžko odjedu někam na rok či déle na misi. Nejvíce se mi líbila možnost jet do Řecka, mezi uprchlíky z muslimských zemí. Nejsem vůbec žádný evangelista, ale myslím, že mi celkem jde „mít lidi ráda“.

Tak jsem tak pokukovala po možnosti jet do Řecka, když mi přišla sms, jestli nechci jet na misijní výjezd do Estonska. Nejprve jsem se tomu pokusila vyhnout a přepsala info kamarádce, o které jsem věděla, že by asi ráda, ale ta mě překvapila oznámením, že už je tam přihlášená. Tak nezbylo, než to předložit Bohu, a ptát se, co on si o tom myslí. Odpověď byla jednoznačná – naprostý pokoj v tom, že tam jet mám. Tak to bylo poprvé, v roce 2014. Moc jsem si to tenkrát užila, neměla jsem zodpovědnost za nic jiného, než za sebe a to, co tam budu dělat, tak jsem poslušně a se vši vervou šla do všeho, co se tam dělo. Už v průběhu tohoto výjezdu, jsem se dozvěděla, že vedoucí za sebe hledá náhradu pro výjezd na příští rok, protože bude mít v té době malé miminko. Napadlo mě, že bych to mohla vzít já, ale řekla jsem si, že počkám, jestli ji to taky napadne. Připadalo mi to hodně nepravděpodobné. Když mě s tím pak oslovila, tak jsem jen mohla říct, že mě to taky napadlo. A bylo jasné, že pojedu i v roce 2015. Po výjezdu v roce 2015 se plánoval letošní rok, 2016. Vedení už se opět vrátilo k původní vedoucí. Pořád jsem ale měla pocit, že bych tam ještě jednou, do třetice, jako účastník, měla jet. Tak jsem vedoucí poprosila, aby to zvážila, rozhodně jsem nikoho nechtěla připravit o jeho místo na výjezdu. Nebyl to problém, a tak jsem znovu byla na seznamu účastníků. Ještě před společnou schůzkou všech účastníků v únoru mi vedoucí volala, že je další miminko na cestě a že by mě chtěla poprosit, jestli bych celý výjezd nemohla vést místo ní. Tak jsem pochopila, proč mi Pán Bůh stále dával ten pocit, že bych měla jet ještě jednou.

Letos, stejně jako předěšlé roky, jsem znovu mohla Bohu jen děkovat za to, co dokáže s námi lidmi udělat. Měli jsme tým z mnoha velmi obdarovaných lidí, ale protože jsme se viděli před výjezdem jen jednou a pak až tam, byla to jistě především práce Ducha Svatého, že jsme si navzájem porozuměli, v týmu nevznikaly žádné dohady a třenice, program byl dobře poskládaný, všichni si vycházeli vstříc, každý přinesl to, čím je specifický a dohromady to prostě bylo výborné.

Vztahy s estonskými mladými a církví tam vůbec jsou rok od roku vřelejší, především díky každodennímu společnému času chval a modliteb (dopoledne), ale také díky skvělému „obecenství“, jak se říká křesťanstínou, po každém jídle v domě místního pastora.

Církev je tam malá, Estonsko je ještě více ateistickou zemí, než Čechy (to už je co říct), hodně se míchá, či spíš naráží na sebe estonská a ruská mentalita (je tam hodně obyvatel původem z Ruska).

Ta estonská mentalita je většinou Čechů velmi blízká. Jsou méně otevření, nedají se tak snadno někam pozvat, nejsou tolik na ulicích (děti), když máte ve shromáždění děti, většinou poznáte, které jsou estonského a které ruského původu. Ty estonské sedí, pozorují, jsou celkem poslušné, ale když je vyzvete, aby si s vámi zatancovaly na nějakou písničku, moc se do toho nehrnou. Ruské děti se k vám s radostí připojí, ale taky jsou mnohem živější, tedy i zlobivější. Je to zkrátka legrace.

To, co mě nejvíce překvapilo, když jsem do Estonska přijela poprvé, byl jazyk – řeč. Když jsem je slyšela poprvé promluvit, myslela jsem, že se modlí v jazycích. Letos jsme se náhodou s jednou Estonkou bavily o tom, jak ona vnímá češtinu a říkala, že když nás slyšela poprvé promluvit, myslela si, že se modlíme v jazycích. Pravdou je, že je v estonštině jen pár slov, které jsou si podobné

s češtinou nebo jiným nám známým jazykem. Jeesus (to asi tušíte) a kompost (ano, ten hnůj, co má někdo na zahradě). Myslím, že ještě gumička řeknou gumi. Takže na tom se rozhovor postavit moc nedá.

To mě přivádí k tématu, jak se dorozumět. Letos

jsme neměli moc účastníků ruský mluvících, tak to nebylo až tak zdlouhavé a barvitě, ale v minulých letech, když měl někdo z Čechů říkat svědectví a nebyl si jist svou angličtinou, říkal ho v češtině, někdo další ho překládal do angličtiny, někdo další z angličtiny do estonštiny a někdo další ještě do ruštiny.... Dobrý trénink v trpělivosti....

Letošní výjezd do Estonska byl opravdu poslední v tomto formátu a počtu lidí. (Velký tým – 14 lidí, evangelizace ve stanu, programy pro děti, workshopy, tance, divadlo, pantomima...) Sbor v Tapě (městečko, kam se jezdí) je opravdu malý. Mladých je celkem dost, ale odcházejí za studiem a prací do hlavního města, samotný sbor má spoustu svých aktivit, velmi požehnané jsou letní stanové tábory (letos tam měli 80 dětí a Bůh tam mocně jednal) a kapacita těch několika dospělých lidí v tomto sboru není neomezená. Přeci jen zabezpečit ten týden po technické stránce (ať už se jedná o každodenní instalaci aparatury venku ve stanu, přejezdění a převoz lidí a techniky na další místa, kde jsme měli program – blízká vesnice Lehtse a domov postižených v Imastu, a taky navařit pro 14 českých a minimálně 10 estonských členů týmu) je opravdu náročné

Budeme se tedy modlit, my i Estonci, jakým způsobem v započaté spolupráci pokračovat dál.

Letos po skončení výjezdu jsem si nějak nedokázala představit, že bych se tam už nikdy nevrátila. Země je to nádherná a lidé, když je trochu blíž poznáte, jsou skvělí, srdeční, pohostinní. Křesťané v místním sboru mají srdce zapálené pro Boží věci a hledání Boží vůle. Řeší velmi podobné věci, jako my tady, v Čechách. Vlastně jsem tam vždycky přijala hromadu povzbuzení, požehnaní a lásky.

Milena Černá, region Palmovka

Estonské nebe

První věc, která mě na Estonsku fascinovala – bylo „jejich“ nebe. Hned mě napadl verš – „Nebo což poznáno býti může o Bohu... zjevil jim“ ☺ (Řím. 1.kap.). Estonské nebe je velmi nízké ☺. Asi to tak většina obyvatel „necítí“, že je Hospodin na dosah, ale mě to dostávalo celý pobyt. (To si pak klidně mohu představit, že anděl Hospodinův z nebe zavolal... (na Abrahama, Agar...)). I když Pavel Neústupný říkal, že Estonsko patří mezi nejméně křesťanské země v Evropě,

lidi mi přišli otevření k rozhovorům. Tapa, ve které jsme bydleli, má asi 5 tis. obyvatel a to je na zdejší poměry okresní město. Celé Estonsko má přibližně stejný počet obyvatel jako Praha.

Druhá věc, která byla pro mě velkým zážitkem, byla osoba Pavla Neústupného, který do Estonska jezdí léta a patrně se stále stej-

ně velkým zápal. Pavel je Boží optimista, který „nakazí“ každého. Měla jsem tu chuť s ním být ve skupince, která šla „hledat poklad“ – podle určitých indicií jsme oslovovali lidi na ulici. Čím přesnější byl popis, tím více jsme „sklízeli“ údiv. Věřím, že alespoň někteří z nich začnou přemýšlet o Bohu, který je zná jménem.

Do třetice jsem si užila společenství skvělých mladých lidí z celé ČR. Je to fajn vidět, že Hospodinu povstává armáda zapálených lidí. Celou akci měla na starosti Míla Černá, která bravurně střídala všechny možné role. Jsem ráda, že jsem poslechla Boží volání a místo v týmu přijala.

Lenka šj.

Jde nám o to samé Hodně nebo málo?

Letošní misijní výjezd do Estonska byl pro mě prvním svého druhu. Už jsem několikrát byla součástí misie v Česku v podobě English Campu, ale tentokrát jsem mohla být já v tom „zahraničním“ týmu, který přijede sloužit do země, kterou nezná, s jazykem, kterému nerozumí a kulturou, do níž jen trochu nahlédne. Uvědomila jsem si, že to nejcennější, co můžu dát, je to, co Bůh dal do mého srdce, že sloužím tím, jak žiji, jaké mám postoje a jak miluji lidi, se kterými se setkám, nejen nevěřící, ale i další lidi v týmu a estonské křesťany, s nimiž jsme všechny programy na výjezdu pořádali. Je obrovské povzbuzení ve víře a životě s Bohem, když zažijete spolupráci s křesťany, kteří žijí tak daleko, a přece jim jde o to samé. Jedním z hlavních bodů těchto výjezdů je dát možnost mladým lidem vyzkoušet si misi v bezpečném prostředí, ale i přesto je to boj o záchranu lidských duší pro Boží království. Věřím, že není důležité, jestli jedeme do Estonska, nebo do Afriky, ale Bohu záleží na tom, jaký postoj má naše srdce, které chce stále proměňovat. Mě Bůh rozhodně učil spolupráci v týmu, dennímu zkoumání vlastního srdce, lásky vůči druhým a důvěře k Němu, protože bez Něho nemůžeme činit nic dobrého. Jan 15,1–8 jsou verše, které mě v praxi učil Pán toto léto žít a Estonsko bylo výbornou částí této Boží školy.

Magda Černá

Letos počátkem srpna vyrazil náš 14členný tým opět do Estonska. Byl to v pořadí již 5. krátkodobý misijní výjezd do městečka Tapa v Estonsku.

Program byl vždy podobný, pokud vím. Pár dní v Estonsku na přípravu, společné poznávání se s místními křesťany, společné modlitby a chvály, a to hlavní – tři odpoledne pro děti plná písniček pro ty nejmenší, tance (letos jeden moderní, jeden izraelský), evangelizačního divadla – pantomimy a workshopů. Těch bylo v tomto roce 5 – výtvarka, divadlo, tanec, sport a bubny. Sport, rozuměj převážně fotbal, a výtvarka jsou vždycky nejhodnější navštívenými workshopy, ale letos je vážně ohrozily bubny, o ty byl také velký zájem.

Na závěr je vždy olympiáda s odměnou pro každého, modelování balonků na přání, malování na obličej. Letos bylo ještě součástí posledního dne promítání záznamu evangelizačního divadelního představení – u nás jsme ho před pár lety mohli vidět pod názvem Brány nebe a plameny pekla.

V posledních třech letech paralelně s dětským programem probíhal i program pro dospělé v blízkém krásně vyzdobeném kostelíku s obcerstvením, písněmi, svědectvími a nabídkou modliteb.

Je skvělé zasévat, ale rádi bychom někdy viděli i ovoce. V těch předešlých letech byla vždy velmi hojná účast na programech,

poslední den většinou olympiádu absolvovalo až 50 dětí. Letos jich bylo sotva 20. Snadno by se dalo říct, že je to tedy vlastně neúspěch. Pravdou ale je, že letos (právě po promítnutí filmu) odevzdali svůj život Pánu 3 chlapci – sourozenci – ve věku 8-14 let. Díky Bohu!!

Ve vesnici Lehtse, kde jsme byli letos úplně poprvé, mohl Michal sdílet svůj životní příběh (o drogové závislosti a Božím zásahu) s pár staršími kluky při fotbale úplně samozřejmě a nenásilně.

Setkání dospělých druhý den programu bylo tak požehnané, že jsme museli posunout večeři na později, protože v kostelíku byla fronta na modlitby! Bylo tolik nevěřících zájemců o modlitby, že program trval o víc jak hodinu déle!

Dva z členů našeho týmu měli připravené svědectví ze svého života. Kůlvi (manželka místního pastora) mi pak říkala, že to bylo přesně to, co někdo konkrétní, kdo tam byl, také prožívá, a že to tedy bylo přesně to, co potřeboval slyšet.

A tak si z letošního výjezdu do Estonska znovu odnáším potvrzení toho, co vlastně vím, že není vždy důležitá kvantita, ale kvalita. V tomto případě nemyslím kvalitu toho, co my přinášíme, i když i to je důležité, ale spíše kvalita rozhodnutí, která lidé udělají pro Boha.

Míla Černá, region Palmovka

● MISIE

Řecko

Na začátku srpna se už tradičně uskutečnil krátkodobý misijní výjezd do střediska Helping hands v Athénách, které se stará o uprchlíky. Náš malý pětičlenný tým tam jel na týden, s cílem sdílet evangelium, pomoci místnímu týmu a připojit se k vizi střediska – ukazovat uprchlíkům (převážně z Afghánistánu a Íránu) Boží lásku praktickým způsobem. V Helping hands dlouhodobě slouží lidé z Ameriky, Irska, Finska, Holandska, ČR, Řecka, Mexika i Afghánistánu. Bylo úžasné slyšet, s jakým zájmem se sdílejí o tom, co prožívá která uprchlická rodina a jak jim pomoci. My jsme se, kromě pomoci s uklízením, vařením a stěhováním, mohli zapojit do modliteb za středisko a uprchlíky, navázat osobní kontakt s lidmi, kteří sem v hojném počtu přicházeli, sdílet naše svědectví, zpívat křesťanské písničky v perštině a také být svědky ovoce, které tato služba nese.

Například v neděli po příjezdu jsme se vydali na bohoslužby do iránského křesťanského společenství. Asi před půl rokem z kurzu základů křesťanství, který se rozrostl z 20 účastníků na 120, se nakonec 50 z nich, většinou muslimů, nechalo pokřtít. Vznikl z nich tenhle nový sbor, kde jsme v rámci kázání slyšeli dost praktické postře-

hy – třeba o naději do života, která nezávisí na tom, jestli se člověk dostane do té vytoužené země, ve kterou tady v „tranzitních“ Athénách doufá. Může mít pokoj i radost už teď. Bylo to obrovské povzbuzení

Český tým

Dárky pro potřebné, adidas měl slevu tak jsme toho využili.

do začátku služby. Během celého týdne jsme si mohli uvědomovat, že Bůh opravdu zasahuje do životů uprchlíků a mění je.

Nechceme si nechat pro sebe to, co jsme poznali o pomoci uprchlíkům, o jejich pří-

běžích a touhách, situaci v jejich zemích i v Evropě, o islámu a o jejich víře – vlastně o všem, co jsme prožili. Moc rádi vám o tom přijdeme povyprávět – ať už u vás doma s přáteli nebo ve vašem křesťanském společenství, nebo ve škole nebo někde jinde – stačí nám poslat mail (na mail misievrecku@seznam.cz) a rádi se domluvíme. Je to pro nás jeden z důležitých výsledků celé cesty, máme ještě další spoustu fotek, příběhů i věcí k zamyšlení!

Nakonec bychom rádi poděkovali všem, kteří se na výjezdu nějak podíleli – modlitebně, finančně nebo poslali věci do sbírky oblečení a bot. Všechno přišlo velmi vhod ☺.

Johana Mizurová

● ZE ŽIVOTA SBORU

Tábor Levitů v novém hábitu

O Levitech jste už nepochybně slyšeli nebo četli. Bylo by tedy zbytečné znovu a znovu opakovat, o co jde, nejlepší bude, když to zjistíte na vlastní kůži (vedoucí i účastníci se vždycky hodí...). Letos se ale pár věcí změnilo.

Nejvýraznější změnou letošních levitů bylo, že jsme „tábořili“ jinde. Upřímně: Většina dětí byla poněkud v šoku, protože, i když se to vědělo, všichni si neustále představovali to staré místo, kde jsme strávili několik krásných let. Každopádně jsme si bydleli, jedli i fungovali jinak. Nebudu po-

☛ Dopolnední levity, překážky a luštění dělá oddíl společně.

☛ Uprostřed je Péta, kterého Bůh vítězně provedl levity i alergií na vejce.

kračovat v subjektivním hodnocení. Ale byl tam bazén, velké to plus! Také se nám postupným odrůstáním trochu promíchalo složení dětí, někteří už nejeli, ale většina těch pravidelných tam byla.

Nejdůležitější změnu asi zaznamenala večerní shromáždění. Zažili jsme velké navštívení Duchem Svatým, děti

se vydávaly Bohu, přijímaly dary Ducha, žehnaly si sobě navzájem, prožívali jsme uzdravení, nadpřirozené chvály a hojnost

Boží lásky. Bylo to pro nás až překvapivé, vlastně jsme to nečekali, jen očekávali. Ale jsme za to moc vděční, protože se to celé rozhybalo.

Antonie Amit

Rohlíky se šodo nejm!

Na letošních Levitech jsem toho zažil spoustu s Bohem. Například: Všechny roky předtím jsem chodil jenom na fotbal, ale letos jsem se přihlásil na workshop „Jak k nám Bůh mluví“, a bylo to vážně super! Bůh ke mně totiž na těhle Levitech opravdu mluvil. Jeden

večer mi třeba řekl, že je na shromáždění někdo, kdo má problém s okem nebo spíš s očním víčkem. Šel jsem za hlavní vedoucí a to, co jsem jí řekl, ona pak zopakovala na mikrofon. Přišla jedna vedoucí se zánětem spojivek, modlili jsme se tedy za ni a ono se to zlepšilo! A kromě toho mi Bůh dal možnost modlit se ještě za kluky z oddílu i za lidi z jiných oddílů.

● ZE ŽIVOTA SBORU

Možná to nejdůležitější jsem zažil na konci tábora, kdy jsem se modlil se svoji mladší sestrou. Odmala jsem byl alergický na vejce, když jsem se ho dotkl, měl jsem na ruce puchýř, když jsem snědl něco vaječného, zvracel jsem, měl jsem průjem, pátil mě krk, po bílku jsem otekla a byl jsem dušný. Každopádně: moje rodina i sbor se všichni věrně modlili, abych byl uzdravený. A když jsem se na Levitech se sestrou modlil já, řekla mi, že viděla znak pro bezvaječnou dietu: přeškrtnuté vejce (jaké jsem nosil kdysi do školy, což ona nevěděla). Ve vidění to přeškrtnutí najednou zmizelo, zůstalo jen vejce a ona prožila, že jsem uzdravený. Další den mi kuchařky, které dodržovaly mou dietu, daly k šodo rohlíky místo buchtíček. Ale protože rohlík a šodo není nejšťastnější kombinace, rozhodl jsem se, že si dám buchtíčky od kluků z oddílu. Byl jsem úplně v pohodě a večer jsem o tom tedy mohl vydat svědectví.

Pořád jsem ale poznal, že jím něco s vejcem. Za to jsme se tedy modlili doma a já odjel na fotbalové soustředění. To dodávám jen proto, že to měl být týden ověřování, jak to tedy je. Jedl jsem si tam koblihy a palačinky, chvilku mně bolelo v krku, tak jsem se pomodlil a zmizelo to. Ale někteří (že mamí...) stále ještě pochybovali, jestli jde o uzdravení úplné, protože někomu třeba vadí víc bílek než žloutek. To se vyřešilo na svatbě Kuby a Dáni, kde jsme na začátku září byli. Dával jsem si tam různé dobroty a mimo jiné i kremroli, o kterých jsem si vždycky myslel, že jde o vaječné těsto se šlehačkou. Nějak to jako šlehačka nechutnalo, ale většinu jsem snědl. Bylo mi trochu zvláštně, tak jsem se za to pomodlil, zajedl to masem a náramě si svatbu užil. Takže to bylo jasné. Pán je všemohoucí! A já? Jsem uzdraven!

Pedro (Pé'a) H.

Leve-levelelisti...

Píšu jen pro vážné zájemce, aby si ti, kdo s námi chtějí jet na tábor, mohli udělat představu toho, kdo je to levelista. Je to trochu divné slovo s tajemným obsahem.

Předpokládám, že to budou číst kromě jiných i děti, které s námi na tábor jezdí.

Takže, parta (prozatím jen mužů, bratrů) levelistů se začne scházet tak v říjnu a už tehdy chtějí po nás vedoucích, abychom jim prozradili, co bude příští rok za téma tábora. Pak si rok čtou v Bibli o daném pozeňnaném služebníkově a schraňují roličky od toaletního papíru, které ve výsledku nepoužijí, krabice od banánů, které použijí hojně, víčka, kartóny, a to všechno v ohromném množství, protože na táboře je pak 100 dětí a nějakí ti vedoucí. Vymýšlejí různá stanoviště a na nich disciplíny, jejichž záměrem je, aby děti (i vedoucí) mohly ujít kus života s danou biblickou osobou. Už při té přípravě se pořádně zapotí, vždyť vymyslet toho tolik je docela náročné, ale všichni se na to také těší. A právě oni mají tu výhodu, že z toho mají

potěšení dvakrát. Při přípravě i při uskutečnění. Otázka, která provázela na letošních levitech ty, kteří během roku s levelisty přicházeli do kontaktu: Kam se poděly všechny ty roličky od toaletáků?

A na táboře pak pracují opravdu těžce. Levelisti vstávají brzo ráno a večer chodí pozdě spát, zvlášť letos jim to všechno dalo pořádně zabrat, protože jich bylo méně než dřív. Takže letos kupříkladu nebyli na shromáždění a přišli o ty skvělé věci, které jsme tam zažili. Snad jsme jim to ale dokázali nějak předat nadšením na levelech. Levelisti vždycky odvedou pořádný kus práce a děti jsou jim nesmírně vděčné (a vedoucí také).

Ještě něco z vlastní zkušenosti:

Letos jsem jim třikrát pomáhala tím, že jsem stála na nějakém stanovišti. Takže – kolem 9.

hodiny si stoupnete na zprvu příjemně poslušnou paseku (s blížícím se polednem je toho slunce už trochu moc), kde je do země zabudované 30 metrové lano a na něm je navěšeno 16 předmětů (týkaly se stavebnictví, protože tématem letošního tábora byl Nehemijáš). Na začátku provazu jeden levelista vysvětlí pravidla, a pak zavazuje oči každému dítěti. To hmatem poznává jednotlivé předměty. Nahoře stojím já. Každému sundám šátek z očí, moc mile ho pozdravím a zeptám se, co je nového a pak si se zájmem poslechnu, co kdo na své cestě s lanem nahmatá. Takže to máme 16 předmětů, které vám s většími či menšími potížemi odvypráví každé z 99 dětí. A hádanka na konec: myslíte si, že si ty předměty dnes pamatují? ☺ Nee, ale ty děti ano.

Renata Padevětová, region Západ

Celou cestu nočními levely nám říkali: Nahoře vás čeká Jeruzalém. Tak jsme se ptali sami sebe: Vážné levelisti postavili Jeruzalém? No, ano, postavili, z 220 krabic, které vezli z Prahy nadvakrát, za úžasných 7,5 hodiny, a zvítězili tak v kategorii: Největší levelové překvapení ze všech! Foto je z průběhu stavby, na místě se auto muselo otočit vícekrát, práci dokončili kolem 20:30 hod., kdy už na focení bylo šero. Foto Matěj Heřmánský

Láska napsaná křídou

Během bohoslužeb na ostrově jsem se starala o děti. Jednu neděli jsme s dětmi vyrazili na program na Kampu. Jako součást výpravy jsem naplánovala „evangelizaci křídou“. Jedná se o to, že děti křídou na chodník vyjadřují svou víru v Boha a předávají tak poselství kolemjdoucím. Musím se přiznat, že za celá dlouhá léta, co sloužím v neděle, jsem tímto způsobem děti k evangelizaci nevedla. Proto jsem trochu váhala, jestli to mám uskutečnit. Ale pak sestra, se kterou jsme nedělní přípravu, konstatovala: „Tak jim dáme do ruky křídou a uvidíme.“ Tohle mi znělo dobře. Vždyť, co se může stát horšího, než že pomůžeme chodník nějakými nesmysly.

Vzaly jsme křídou a další pomůcky pro běžnou nedělní lekci a vyrazily na program. Ten se nám tak natáhnul (pozdní odchod ze shromáždění, déšť), že jsem si říkala,

la, že už na křídou nedojde. Jen se mi pořád z té Kampy nechťelo a přála jsem si tu evangelizaci uskutečnit. Nakonec jsem svolala děti s vědomím, že na Střelák se vrátíme pozdě. Dala jim do ruky křídou s úkolem, že mají na chodník napsat něco, co se týká víry a Boha. To, co se na chodníku objevilo a s jakou vervou se do toho děti pustily, mi vzalo dech. Byly tam verše jako Jan 3,16, pak také Bůh tě miluje apod. Děti psaly nejen česky, ale také anglicky a francouzsky.

Si se u nás nikdo přímo nezastavil, ale mám naději, že si Bůh tohle dílo pro nějakého člověka použil. A jsem ráda, že i já jsem se nechala použít a vkročila do něčeho, co jsem neznala a neměla vyzkoušené. Všechno je jednou poprvé. ☺

Lucka Beštová, region Palmovka

● VYUČOVÁNÍ

Probuzení očima Ježíše

Jaká je biblická zkušenost s probuzením? A jaká je ta naše? V čem spočívá a co je pro ni podstatné? Pojďme se podívat na probuzení očima Ježíše.

Efezským 5,14–15: *neboť všechno, co je zjeováno, je světlo. Proto praví: „Probud se ty, kdo spíš, a vstaň z mrtvých, a zazáří ti Kristus.“*

Probuzení je život v pravdě – ve světle Božího slova.

Víme z Bible, že kdykoliv se shromáždíme v Ježíšově jménu, Ježíš je uprostřed nás (Matouš 18,20).

A víme, že Ježíš Kristus je pro nás povolán ke spasení Boží mocí a Boží moudrostí (Efezským 5,14).

Kdykoliv se tedy sejdeme v Ježíšově jménu – na nedělním shromáždění, na domácí skupince, na setkání s křesťanskými přáteli nebo na modlitbách doma v rodinném kruhu, Ježíš Kristus je uprostřed nás. Otázka nikdy nezní, je-li Kristus uprostřed nás. Otázka zní jinak – jestli Kristus, který je uprostřed nás, nám září. Pouze tehdy, když Kristus uprostřed nás září, projevuje se mezi námi Jeho moc a Jeho moudrost.

Z uvedeného verše dopisu Efezským vidíme, že ne všechno záleží na Kristu, ale nějaké věci záleží též na nás. Když budeme duchovně spát, neuvidíme Kristovu zář, ačkoliv Kristus, který je vždy s námi i mezi námi, vždycky září. Pouze do míry, do jaké žijeme svoje životy duchovně probuzeni, spatřujeme zář Jeho slávy jak ve svých osobních životech, tak při setkávání v Jeho jménu a stáváme se svědky Jeho nesmírné moci odpuštění, vysvobození a uzdravení, kterou moudře uvolňuje.

V knize Zjevení čteme o třech církvích v různém stádiu duchovního spánku, ve kterých Ježíš buď vůbec nemohl manifestovat svoji moc a moudrost nebo jen omezeně. Jednotlivým znamením duchovního spánku, na které Ježíš poukazuje, byly skutky! Polospící věřící z Efezu opustili svoji první lásku k Bohu. Věřící v Sardách v důsledku duchovního spánku chyběly naplněné skutky před Bohem, které jim Bůh před založením světa připravil, aby v nich chodili! A duchovní pospávání věřících v Laodicei se projevovalo vlačnými skutky. Ani u jedné z těchto církví s tímto stavem Ježíš nebyl spokojen a tlačil skrze apoštola Jana na změnu.

Církví v Laodiceji Ježíš radí, aby si koupila zlato v ohni pročištěné, bílé šaty, mast k potřetí očí a aby měla uši k slyšení (Zjevení 3,18,20)

ZLATO V OHNI PROČIŠTĚNÉ

Když Egyptský král Šišak (kníže tohoto světa) vytáhl proti Jeruzalému (církví) a pobral poklady Hospodinova domu (poklady z místa našeho společného uctívání Boha),

poklady královského paláce (poklady z místa našeho osobního uctívání Boha) i malé zlaté štíty (štíty víry – pravá víra je vzácnější než zlato).

Poklady z místa našeho společného uctívání může být společné uctívání Boha v jednom Duchu. Jednota Božího lidu v Duchu. Společné zjevení Boží slávy.

Poklady z místa našeho osobního uctívání Boha mohou být osobní uctívání Boha v přítomnosti Ducha svatého (v duchu) skrze vydávání svého těla jako oběť živou, svatou a příjemnou Bohu (v pravdě). Zůstávání v Ježíši skrze naplnění Duchem svatým. Zžívání osobního zjevení Boží slávy.

Otázka nezní, je-li Kristus uprostřed nás.

Otázka zní jinak.

Jestli Kristus, který je uprostřed nás, nám září.

Když to vše bylo pobrané, vedoucí Božího lidu král Rechabeám namísto, aby se rozhorlil, že to bylo ukradeno a učinil pokání z důvodů, proč Bůh nechal Satana, aby to ukradl, vyřešil to vyrobením bronzových kopií štítů namísto skutečných zlatých. Tedy Boží lid přišel o pravou víru (*Sami sebe zkoušejte, jste-li ve víře, sami sebe zkoumejte. Či nepoznáváte sami na sobě, že Ježíš Kristus je ve vás? Ledaže byste byli neosvědčení.* 2. Korintským 13,5) a vedoucí to vyřešil tím, že nabídnul náhražku víry, která ale ve srovnání s pravou vírou skoro nic nestojí (bronz je deset až patnáct tisíckrát levnější komoda než zlato). A Boží lid se s tím smířil!

BÍLÝ ŠAT

Prorok Zachariáš měl vidění velekněze Jóšuy, který měl před Bohem reprezentovat celý Izrael (Boží lid), jak stojí před Bohem ve špinavém šatu a Satan na něj žaluje. (Zachariáš 3,1–3) Špinavý šat reprezentoval vinu velekněze za to, že nechodil po Božích cestách v Božím řádu tak, jak mu to bylo připraveno, aby mohl účinně obhajovat a střežit Boží lid.

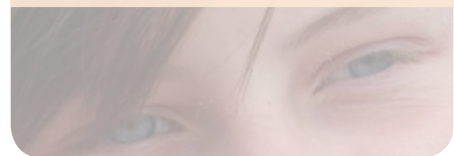
My máme velekněze Ježíše, který má na sobě bílý šat, který dokonale chodil po Bo-

žích cestách a žil v Božím řádu a účinně nás obhajuje a střeží. Ježíš, náš velekněz, se nám chce stát vzorem. Je připraven z nás sejmout vinu za to, že jsme nechodili po Božích cestách a nežili v souladu s Božím řádem – vinu, že jsme žili život podle těla, nikoliv podle ducha – že jsme duchovně spali. Ale my se musíme duchovně probudit. Všimněme si, že ačkoliv spasení nabízí Ježíš zadarmo jako dar, bílý šat Ježíš nenabízí zadarmo, ale musíme si jej od Něj zakoupit! Musíme se rozhodnout zaplatit plnou cenu za to, že nebudeme duchovně spát, ale že budeme duchovně bdít! Je to rozhodnutí, které musí udělat osobně každý z nás – nikdo jiný jej za nás neudělá.

MAST K POTŘENÍ OČÍ

Apoštol Pavel popisuje práci boha tohoto věku – Satana, jako toho, který zahaluje evangelium a oslepuje oči lidí, aby jim nevěžlo světlo slávy Božího Syna Ježíše Krista – slova evangelia. (2. Korintským 4,4) Tak jak všichni procházíme denním životem, prach starostí pozemského života nám zastíňuje pohled na Boží slávu. Proto si potřebujeme u Ježíše nakoupit mast k potřetí našich duchovních očí – trávit patřičný čas očekáváním na Boha v modlitbě, při studování Bible, při poslouchání kázání a svědectvích a při uctívání Boha. Díky tomu budeme přestávat hledět na věci viditelné a začneme hledět na věci neviditelné (2. Korintským 4,18) a Duch svatý nám začne uzdravovat a otvírat naše duchovní oči svým pomazáním tak, abychom mohli čím dál tím jasněji a více vidět Ježíšovu slávu přesně tak, jak se za to Ježíš modlil: „*Otče, chci, aby i ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já, aby viděli mou slávu.*“ (Jan 17,24a)

Díky masti přestaneme hledět na věci viditelné a začneme hledět na věci neviditelné

Jedině když znovu začneme vidět Boží slávu svým duchovním zrakem, začne nás Bůh proměňovat ke svému obrazu – od slávy k slávě mocí Ducha Páně (2. Korintským 3,18) – mocí odpuštění, vysvobození a uzdravení.

UŠI K SLYŠENÍ

Ježíš chce s každým z nás mít obecnství skrze svého Ducha. Není to však zadarmo. Ježíš řekl, že přijde se svým Otcem a učiní si při-

● VYUČOVÁNÍ

bytek v každém, kdo jej miluje a bude zachovávat Jeho slovo. Cena za obecenství s Bohem – zjevenou přítomnost Ducha svatého působícího svojí mocí v nás je láska k Bohu, projevující se skrze naše vnitřní rozhodnutí zachovávat Jeho slovo. (Jan 14,23) Zdánlivě je to v rozporu s jinými místy Písma, která hovoří o tom, že jsme chrámem Ducha svatého a Bůh v nás přebývá bez udání podmínek. Ze zkušenosti Jeruzalémského chrámu ale víme, že ačkoliv Bůh ve svatyni svatých přebýval neustále, běžní lidé o Jeho přítomnosti věděli zjevně pouze tehdy, když celý chrám naplnila Boží sláva. Malý pláminek Božího Ducha hoří ve svatyni svatých každého věřícího, ale Bůh chce svým Duchem svatým a ohněm naplnit celý chrám – svatyni i nádvoří. A proto ta výzva Ježíše – kdokoliv uslyší Jeho hlas a otevře dveře svého srdce tím, že začne znovu milovat Ježíše a bude to potvrzovat vnitřními rozhodnutími projevujícími se vnějšími skutky – tedy bude zachovávat Ježíšova slova, Ježíš k němu vejde a naplní jej svojí slavnou přítomností skrze svého Svatého Ducha a bude tak s ním skrze naplnění Duchem svatým večeřet – mít s ním společné obecenství. (Efezským 5,17.18b: *Proto nebuďte nerozumní, ale rozumějte, co je Pánova vůle, tj. naplňujte se Duchem.*)

VÍTĚZSTVÍ A USEDNUTÍ NA TRŮN

Jedině skrze obecenství s Ježíšem ve svém srdci je možné žít skutečně vítězný křesťanský život, ve kterém Ježíš sedí každodenně na trůnu našeho srdce a vede nás v triumfálním průvodu víry, který jednoho dne skončí usednutím na věky na trůnu v nebeském království společně s Ježíšem.

Luboš Patočka

Základní povolání ŽÍT

My lidé, jsme svojí podstatou duchovní bytostí, ale teprve jako křesťané jsme dostali klíč k tomu, abychom mohli začít žít i svůj duchovní život, ke kterému jsme byli původně stvořeni. Skrze Ducha Kristova máme bezprostřední přístup k Bohu. Nehledám prožitky Boha ve své duši. Místo toho ve svém duchu, v Duchu Kristově, přistupuji přímo k trůnu milosti, abych přijal milosrdenství a milost ku pomoci. To je ten pramen, tryskající k věčnému životu. To je ta živá voda, která nás obmývá.

Společně jsme církví, to znamená, že jsme místem duchovní Boží vlády, duchovní moci Božího království. Tato moc zesiluje tam, kde se nás sejde více dohromady. Například při uctívání Pána a společné službě Bohu. Zažíváme jednotu Ducha, a naše povolání je tuto jednotu zachovávat. Jak? Tak, že budeme žít z Ducha, že se necháme Duchem vést.

Pod Boží vládou je samozřejmé, že Bůh jedná nadpřirozeně. Nevyčívají jednotlivci, ale mezi křesťany stojí Ježíš a září slávou, která je větší než ta na hoře proměnění. Může se stát, že ho mezi námi nevidíme? Proč někteří ani nevnímáme, jak září? Pokud ve svém srdci spíme, máme zavřené oči srdce. A je zřejmé, že Kristova sláva zůstává ukryta jako tajemství v našem srdci, ale my ji nevidíme.

Musíme se nejprve duchovně probudit a oči otevřít. Pak Jeho zář uvidíme dobře. Bude zářit v našem srdci. K našemu probuzení pomůže, když se na Krista zaměříme.

Jsme duchovní lidé a v každém z nás je Kristův Duch. Bůh ho do nás vložil při znovuzrození. Duch Kristův je zdroj Kristova života v nás. Je to zdroj naší spravedlnosti.

Obraťme k němu svoji pozornost, obraťme se ke Kristu!

Na shromáždění nepřicházíme, abychom ho posuzovali, jestli je lepší, nebo horší. Není naším úkolem rozsuzovat dobré a zlé. Na shromáždění přicházíme, abychom přijímali Boží život. Více Božího života, více víry přijímáme, když máme doširoka otevřené oči srdce. A vidíme, jak Kristus září mezi námi. Jak Kristus září skrze nás a my toto světlo přinášíme v dobrých skutcích v našem jednání ostatním lidem.

Kromě duchovního spánku na našich shromážděních jsou i jiné překážky. Proti tomu je třeba se postavit. Především proti duchu anonymity, tomu vlezlému zdroji odcizení a osamocení uprostřed společnosti lidí. Také proti rozdělené myslí, kdy Bohu vyměřujeme hranice a časy naší pozornosti. Ted' ano, ted' ne. Ted' ty, ted' já. Také proti individualismu, zdroji duchovní nejednoty a neplodnosti. Ten ruší naši sounáležitost, kterou nahrazuje duševní spřízněnost. Individualita brání zachovávat jednotu Ducha Kristova, který působí naši spravedlnost a formuje v nás Ježíšův život.

Modleme se proti těmto rušivým zdrojům. Ale také za probuzení lidských srdcí díky pokání. V pokoře obracíme svou pozornost od světa, sebe a svých zájmů i potřeb k Duchu Kristovu v našem srdci. On je zdroj našeho života víry, zdroj naší spravedlnosti. V probuzeném srdci bude Boží spravedlivý prožívat svou víru. To je naše základní povolání svatých. Žít vírou. Tím naplníme další krok Božího plánu s církví.

Petr Hrdina, region Východ

● NA CO SE DÍVÁME A CO ČTEME

Veronika Válková: Terezínské ghetto – tajemný vlak do neznáma

V létě se mi dostala do rukou knížka, kterou bych si asi za běžných okolností k trávení volných chvil sám nevybral. Náš David ji ale dostal k Vánocům a já mu slíbil, že se do ní také někdy podívám. Strávil jsem nad ní pár hodin napětí a přestože to ze začátku vypadal jen na nějaký holčičí román, přečtení mi trvalo jen pár hodin, neboť knížka není jen útlá, ale také velmi čtivá, napíná a přes depresivní prostředí, ve kterém se děj převážně odehrává, také vtípná.

Odkládal jsem ji s údivem, jak moc dětská sci – fi může čtenáře obohatit.

Bára se marně snaží rozluštit záhadu tajuplného atlasu. Ten ji pokaždé přenesl do jiného období a na jiné místo. Mezi jednotlivými cestami, zdánlivě neexistuje logický klíč. Tentokrát se ocitla v pustém městě. Na ulicích ani živáčka, v oknech se nesvítí, auta tu nejezdí...

Ukrytá za stromy v parku po chvíli vidí, jak nějakí muži převázejí káry s hrůzným nákladem. Bára je zpočátku přesvědčená, že se ocitla ve městě plném padouchů a kde se tudíž lidé musí v noci schovávat. V provizorním úkrytu stráví noc plnou strachu a jakmile se rozední, začne hledat cestu pryč. Brzy ale zjistí, že město je obestavené zdí a brány hlídají vojáci.

Naštěstí se seznámí s Petrem, který ji ukryje na půdě domu, v němž žije spolu s dalšími chlapci. On a jeho tři kamarádi pro ni shánějí jídlo a další nezbytnosti. Od nich se také Bára postupně dozvídá, že se ocitla

v židovském ghettu za druhé světové války. V Terezíně se seznámí i s dalšími osobami, jejichž osudy dokreslují bezútešnou situaci lidí, jež sem nacisté zavřeli – s nadaným studentem Maxem, kterému museli bez narkózy amputovat poraněnou ruku, nebo se staříčkou paní Blumenfeldovou, která neumírá jen hladem, ale především z důvodu ztráty motivace k životu. Postupně si začíná víc cenit jistot, které v době, ve níž jinak žije, byly pro ni samozřejmostí. Místo jídla, které dříve měla kdykoli se jí zachtělo, je ráda za každou vařenou bramboru a přátelství se pro ni také stává pojmem s jinou hodnotou. Když dostanou její kamarádi transportní listky, rozhodne se Bára, že sama v Terezíně nezůstane a odjede s nimi.

Naštěstí se jí do vlaku nastoupit nepodaří. Po návratu se pokusí vypátrat osudy chlapců z Terezína na internetu. S Petrem, kterému

● NA CO SE DÍVÁME A CO ČTEME

jednému prozradila, že je z budoucnosti, si domluvili přesné datum schůzky, až se ona vrátí zpátky. Jeho jméno najde snadno, ale teprve nyní se dozvídá, že lidé odjíždějící transporty z Terezína neodjížděli za lepším, jak se často domnívali.

Přestože se na základě zjištěných informací smiřuje s tím, že Petra a jeho kamarády už neuvidí, na dohodnutou schůzku se nakonec vydá.

Autorka Veronika Válková vyučuje na jednom pražském gymnáziu latinu a historii. Kromě série příběhů s Bárou napsala

i několik učebnic dějepisu. Její příběhy jsou psány se znalostí historie a citlivé dětské duše, na kterou svá díla obsahem a zpracováním orientuje. Vznikají tak kvalitní knihy, které si s chutí jistě přečte i dospělý čtenář. Terezínské gheto – tajemný vlak do neznáma, je jen jedním z mnoha dílů knižní série, ale jednotlivé části se dají číst samostatně.

U knihkupeců se celá série o Báře a jejím dobrodružném cestování pomocí kouzelného atlasu dá bez problémů sehnat v ceně okolo stopadesáti korun.

Pavel Rosecký

Jeroným Klimeš: Křesťanství, vztahy a sex

Nejnovější kniha známého českého psychologa Jeronýma Klimeše nese podtitul „Na útěku od sebe k tobě a od tebe k sobě“. Trochu to připomíná hořký anglický bonmot: „Manželství je zvláštní instituce. Ti, kteří jsou vně, chtějí dovnitř, a ti, kteří jsou uvnitř, chtějí ven.“ Jenže tento poněkud cynický výrok už u nás přestává platit, a pravděpodobně přestává platit už i v Anglii. Dnes je stále více těch, kteří dovnitř nechtějí. Ono totiž vybudovat dobré a funkční manželství je docela dřina a je to velice riskantní podnik. Jeroným Klimeš je nejen vtipný, ale i realistický, a v průběhu své knihy na to opakovaně upozorňuje.

Přesto je jeho kniha povzbudivá. Ukazuje totiž cestu, jak se vyhnout nejruznějším vztahovým karambolům. Je znát, že Jeroným Klimeš v průběhu svého osobního i profesního života posbíral obrovské bohatství zkušeností. Nicméně tyto zkušenosti by samy o sobě nestačily na to, aby napsal tuto užitečnou knihu. Jeroným Klimeš je katolický křesťan, který dokáže čerpat jak z Bible, tak z církevní tradice. Evangelikály upozorňují předem, že ne se všemi Klimešovými přístupy budou souhlasit. (Ostatně ani katolíci patrně nebudou srozuměni se vším, co Klimeš píše.) Přesto občas vynese z pokladu Písma nějakou velmi objektivní pravdu a je zřejmé, že to má z vlastního uvažování nad biblickým textem, nikoli odposlouchané z nějakého kázání.

Knihu je vyšperkována jednak nejruznějšími příběhy ze života (a z Klimešovy praxe), jednak spoustou statistik a grafů, z nichž Klimeš někdy dělá lakonické, leč opodstatněné závěry: „Pokud [pár] z jakéhokoli, byť i rozumného důvodu ... oddaluje děti, fakticky se rozhoduje pro rozchod“ (str. 33). A později se v knize k tomuto tématu vrací: „Člověk si nemůže hezký neplodný vztah svévolně protáhnout o deset let. Může to pravda zkusit, ale statistiky i zkušenosti uka-

zují, jak malou bude mít šanci na úspěch“ (str. 166).

„Náboženská víra ovlivňuje stabilitu vztahu jen tehdy, jestliže se jedná o aktivně praktikující věřící v rámci nějaké církevní komunity... Víra má vliv na stabilitu vztahu pouze v vztahů reprodukčních (t. j. majících děti – doplňuje D. D.) Zvyšuje poločas rozpadu [manželského vztahu] o přibližně deset let oproti vztahům nevěřících“ (str. 37).

„Každé dítě zvyšuje stabilitu rodiny přibližně o deset let“ (str. 45).

Klimes v praktických příkladech ukazuje, proč Bible rozvod zapovídá. Ono je totiž snadné se „papírově“ rozvést, nicméně emocionálně je to téměř nemožné: „Rozchodem [manželé] přicházejí o všechno dobré, ale všechno zlé spolu nesou až do smrti, ať chtějí či ne“ (str. 39).

45 stran své knihy věnuje Klimes rozboru Desatera a jeho aplikaci na partnerské vztahy. Po přečtení této části jsem si řekl, že udělám něco, co nyní realizuji: Že doporučím tuto knihu za povinnou četbu pro všechny pastory. Katolík Klimes v ledasčem kritizuje povrchnost katolické zpovědní praxe (ačkoli, ostatně stejně jako já, považuje alespoň nějakou zpovědní praxi za lepší možnost než žádnou). Ledacos z toho, co říká o zpovědi, platí pro mezi evangelikály běžné domácí skupinky, které v určitých ohledech hrají stejnou úlohu, jakou má katolická zpověď. Ze své praxe si dovolím říci, že dobrá katolická zpovědní praxe je lepší než povrchní skupinka. Ovšem skutečně funkční domácí skupinka je to nejlepší, co v tomto ohledu znám.

Klimes nejen nezatajuje, ale jasně zdůvodňuje a statisticky dokládá, že sledování špičkové kariéry nelze skloubit se zdravým manželstvím a zdravou rodinou, jakkoli se nám postmoderní ideologie snaží namluvit opak: „... muž, který chce mít funkční rodinu, musí odkrojit velikánský kus své kariéry a položit ji na oltář rodiny jako celopal“ (str. 82).

Byl jsem velmi potěšen, když jsem u Klimese četl spoustu mouder a pozorování, která znám zejména z knih o vnitřním uzdravení, vydávaných Návratem domů. Jsou často vyjádřeny poněkud odlišným slovníkem, nicméně hovoří o tomtéž. Abych uvedl alespoň jeden příklad: „Sebelitost je droga, a aby si člověk mohl této drogy dopřávat, musí deformovat své vidění reality. Cena za požitek sebelitostí je lež sobě samému“ (str. 145).

Klimes vícekrát prokazuje, jak zhoubná je zásada „postmoderně svobodných“ lidí: „Nikdy nedělám nic, na co nemám náladu.“ Naopak pregnantně a realisticky říká například toto: „To, co dramaticky zvyšuje výkonnost člověka, je především ochota fungovat v nepříjemných stavech. Nikoli tedy rychle číst, ale číst alespoň půl hodiny denně...“ (str. 154). Na jiném místě mluví i o tom, co nám k takovému „fungování v nepříjemných stavech“ dává sílu: „Věřící, jestliže budují Boží království, jsou schopni fungovat nejen za příjemné nálady a v nadějných situacích, ale i v zoufalých stavech a za mizerné nálady, když následují Krista na cestě kříže“ (str. 118).

Klimesovu knihu velice doporučuji nikoli proto, že bych souhlasil úplně se vším, co píše. Doporučuji ji, protože celé řadě lidí, kterým vztah nefunguje, může osvětlit, proč. A velice může pomoci lidem, kteří se věnují pastorační službě. Klimes, na rozdíl ode mě, nevěří na zázraky. Přesněji řečeno, varuje před očekáváním, že právě ten váš případ bude určitě jiný, než nám říkají statistiky. Rozhodně ale nezatajuje potřebu umírání sobě samotnému, potřebu Ježíšova kříže. Naopak, jsem nadšen z toho, jak své pojetí křesťanství, s nímž nemusíme plně souhlasit, jemuž však rozhodně nemůžeme vyčítat povrchnost, prezentuje v knize, kterou bude nepochybně číst i řada nevěřících. Mluví srozumitelně a rozhodně se „nestydí za evangelium“ (Ř 1,16). A jsem si jist, že nikdo z těch, kdo prosazují sexuální revoluci a „boří tabu“, by nebyl schopen sepsat takto hlubokou, ucelenou a konsistentní knihu. Při čtení nabýváte stále větší jistoty, že Klimes rozumí teorii, ale že své pojetí rovněž vyzkoušel v praxi. Proto nedává plané sliby, proto je někdy až brutálně otevřený, ale proto je schopen mnohým ukázat cestu. A počítá s tím, že ne každý se jeho radami bude řídit. V tomto bodě patrně jak psycholog, tak pastor mnohdy zakouší tutéž frustraci, když musí pozorovat, jak někdo sice radu vyhledává, ale nakonec si stejně poradit nedá a stále znovu optimalizuje cesty k cíli nevedoucí.

A konečně ještě jedna pochvala: Klimes umí podávat pravdu humorně, ale jeho humor pravdu ani v nejmenším nedevaluje.

Knihu vydalo letos nakladatelství Novela bohemica. Má 270 stran a prodává se za 278 Kč.

Dan Drápal, 1. srpna 2016

● OZNÁMENÍ

Největší dobrodružství

úterky 27. 9. – 6. 12.
18:30 hod.

prostory KS Praha
Na Žertvách 23, Praha 8
metro B – Palmovka
www.kspraha.cz

nebo

prostory KS Praha
Budějovická 9,
Praha 4, metro C –
Budějovická
www.prahajih.cz

Příběh
Bearsa Gryllse
kurzyalfa.cz
prozkoumat smysl života

Alfa

FIT A S ÚSMĚVEM

ANGLIČTINA

EVANGELIZACE

VÝTVARKA

SPORT PRO KLUKY
A DALŠÍ WORKSHOPY...

OD DĚLENÍ PRO BOHA

PODZIMKY 2016

ZIL VE SVĚTĚ
ALE NEBYL ZE SVĚTA...

12-20 LET

990 Kč DO 30.9.

PŘIHLAŠTE SE NA WWW.MLADEZ.KAES.CZ/PODZIMKY. KONTAKT: ŠTEPÁNKA KRISICOVÁ (777 576 530) STEPANKAKRISICOVA@GMAIL.COM.
PORÁDA KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ MLÁDEŽE VE SPOLUPRÁCI S KŘESŤANSKÝM SPOLEČENSTVÍM PRAHA, KUTNÁ HORA A JESENÍK

26.-29.10.

KUTNÁ HORA

GYMNÁZIUM JIŘÍHO ORTENA

Nabízím pronájem bytu 1+1 ve vilce v Praze 4–Lhotka, cca 50 m²

Cena 9 000 Kč včetně energií, zahrada k dispozici. Pronájem je spojen s možností závazku drobné pomoci 90leté člence sboru KS. Dle rozsahu práce je možná sleva, nebo bydlení za úhradu služeb zdarma. Kontakt: tel 775 633 144, Maderová

Jste zváni
na setkání s Ježíšem

PŘIJMĚTE OD NĚJ
UZRAVENÍ,
PROROCTVÍ,
A BOŽÍ LÁSKU

Dne 8. 10. 2016

10:30 – 12:30,

14:00 – 18:00

Budova KS Praha, hlavní sál v přízemí,
Na Žertvách 23, Praha 8–Palmovka

www.hungryforgod.eu

Kroužky na Palmovce

ŠPERKY

• náušnice • náramky • náhrdelníky

22/10/2016

od 10–16 hod.

KORÁLKY • KAMÍNKY • FIMO

Příjemnou atmosféru doplní káva či čaj.

Zveme Vás opět do tvořivé dílny
pro mládež a dospělé!

PŘIHLAŠUJTE SE prostřednictvím
e-mailu: info@krouzkynapalmovce.cz
(prosím, uveďte jméno a věk či věkovou
kategorii – mládežník či dospělý). Příspěvek
80 Kč + cena materiálu dle druhu výrobků,
které si vytvoříte.

V rámci workshopu možno využít konzultace
základy budování šatníku a denní líčení.

MÍSTO KONÁNÍ: Na Žertvách 23, Praha 8

www.krouzkynapalmovce.cz

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže

Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

Setkání mládeže

DOROST (12 – 15 LET)

středy 17:00 – 19:00 hod.

více info

Dita Frantíková

724 435 309

dita.frantikova@kaes.cz

POROST (15 – 18 LET)

úterky 17:30 – 19:30 hod.

více info

Šimon Ondráček

736 655 882

o.saimon@volny.cz

ODROST (18 – 25 LET)

pondělky 18:30 – 21:00 hod.

více info

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

V ŠESTÁ
Večerní setkání pro mládež, kde to žije

vstup zdarma
PESTRÝ PROGRAM VŽDY JINAK

9. 10.
18:00

téma
LOV NEBO ZJEVENÍ?

Ortenovo náměstí 34, škola TGM
mladezpraha.kaes.cz/sesta
Dita Frantíková 724435309
Křesťanské společenství Praha

AGLOW
INTERNATIONAL

14. 10.

od 18 hod.

v Soukenické 15,

v Kavárně

mluvčí

Jana

Frantíková

AGLOW
INTERNATIONAL

Víkend pro kluky ve věku 15-20 let

BETON

11. - 13. 11. 2016

Vyrůst v pravého muže a bojovat o čistotu.

kamarádi
praktické programy a svědectví
lightstick deathmatch
výroba střelné zbraně
rugby (dobrovolné)...

• Přihlášení do 16. 10. platí 500 Kč, do 31. 10. 600 Kč.

Hlášení a další info na

mladezpraha.kaes.cz/beton2016

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

2. 10. 15:00 Kulturní dům Ládvi
Chvály: hudební skupina Worship Vision pod vedením Jirky Jelínka
Kázání: Petr Kácha – Jen mléko nestačí
Den modliteb za pokoj Jeruzaléma

6. 11. 15:00 Kulturní dům Ládvi
Chvály: hudební skupina Beracha pod vedením Mirka Báalka
Kázání: Lubomír Ondráček – Jak uctíme Boha?

VÍKEND 42 HODIN CHVAL

4. 11. od 18:00 do 6. 11. 12:00, Sborová budova Na Žertvách 23

17. 10. **SBOROVÁ MODLITEBNÍ**
18:00 – 19:30, Na Žertvách 23, Praha 8

26. 11. **SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ**
od 9:00, Na Žertvách 23, Praha 8

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají:
dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

JIH

Pastor: Miloš Poborský
Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická.
Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepál/14
Počet členů: 54/8/27
Vstup: Ivana Šimová
Výstup: Eliška a Jitka Barešovy (Zlonická) – přešup do ČCE, Vilém Červenka – odstěhování Brno
Úmrtí: Jindra Soukupová 19. 7. 2016
Vyskrtnutí: Martina, David a Filip Ságlovi
Narození: Josef Ptáček 3. 8. 2016

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4
Počet členů: 30/6/13

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich a Lumír Ptáček
Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 99/21/25

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: Ne 9:30, Rezidence Rosa, Střelná 1680, Praha 8
Modlitební: 24. 10. v 18:30, na Palmovce v herně v přízemí (naproti Velkému sálu)
Počet členů: 98/14/32

STŘED

Pastor: Petr Kácha
Shromáždění: Ne 10:00 International Church of Prague, Ve Smečkách 13, Praha 1
Počet členů: 78/14/27

HOSTIVAŘ

Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula
Shromáždění: každou neděli (kromě celosborového setkání) od 15:30, Boloňská 310, Praha 15
Modlitební: pondělí, týden po celosboru od 19:30 u Hejniců, Tenisová 9
Počet členů: 19/6/0

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sbor. budově
Počet členů: 78/7/18
Narození: Otakar Kunzmann (nejmladší) 28. 8.

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Richard Roušal, Petr Zůna, Jirka Bukovský
Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 42/4/14

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294
e-mail: paha@kaes.cz
www.kspraha.cz

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
05694	desátky	Západ
06694	desátky	Hostivař
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,
e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

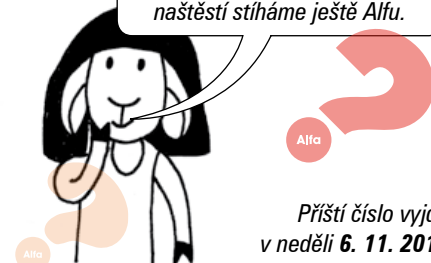
písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

*Bobinka má tolik otázek o Bohu,
naštěstí stíháme ještě Alfu.*

Příští číslo vyjde
v neděli 6. 11. 2016

**Největší
dobrodružství**

Příběh
Beara Gryllse
kurzyalfa.cz